

### 31.311/II/PF

Ter zitting van 13 april 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Voeren die van de Belastingdienst voor Vlaanderen van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig aanslagbiljet heeft ontvangen.

Op 6 juli 1999 zou de betrokkene hebben gevraagd dat het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing, net als alle andere correspondentie, hem voortaan in het Frans zou worden toegestuurd.

Later zou hij contact opgenomen hebben met de adjunct-arrondissementscommissaris die, van zijn kant, per fax van 14 oktober 1999, de betrokken dienst om inlichtingen zou hebben gevraagd.

Ondanks zijn verzoek tot het verkrijgen van een Franstalig aanslagbiljet, heeft de klager op 23 november 1999 een Nederlandstalige herinneringsbrief gekregen waarbij hij werd aangemaand tot onmiddellijke betaling en hem verwijlinteressen ten bedrage van 1.101 BF ten laste werden gelegd.

\*

\* \*

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordde u het volgende:

*"Op basis van de door u verstrekte informatie lijkt het er inderdaad op dat de taalwetgeving hier niet werd gerespecteerd. Omzendbrief VR 97/29 van 7 oktober 1997 betreffende het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering schrijft weliswaar voor dat het eerste contact tussen overheid en particulier in het Nederlands verloopt maar bepaalt verder dat inwoners van faciliteitengemeenten op uitdrukkelijk verzoek gebruik kunnen maken van hun wettelijk recht om in het Frans te communiceren met de overheid.*

*Ik zal de belastingdienst voor Vlaanderen over dit dossier interpellieren en indien blijkt dat de heer [...] ten onrechte een Franstalig aanslagformulier ontzegd werd, zal ik erop aandringen dat hem een Franstalig aanslagbiljet toegestuurd wordt en dat de nalatigheidsintresten kwijtgescholden worden."*

\*

\* \*

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 12, 3e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De Belastingdienst voor Vlaanderen dient derhalve de regels toe te passen die gelden voor de taalgrensgemeenten.

Voor zover de betrokken dienst op de hoogte was van de taalaanhorigheid van de klager – ingevolge diens interventie bij de adjunct-arrondissementscommissaris – is de VCT van oordeel dat de betrokkene een Franstalig aanslagbiljet en dito latere correspondentie had moeten ontvangen.

In dat geval verklaart de VCT, bij drie stemmen en één onthouding van de Nederlandse afdeling, en drie stemmen van de Franse afdeling, de klacht ontvankelijk en gegrond.

Wat de verwijlinteressen betreft die de klager werden opgelegd, neemt de VCT akte van de verklaring van de minister-president.

Verder stipt zij aan dat zij de kanttekeningen waarvan de klager zijn klacht voorziet, volkomen voor diens rekening laat.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.